

**Moravský národní kongres Brno,
MORAVA, (ČR)**

Nám. Karla IV. č. 24., 628 00 Brno
420+511 112 122, imorel@seznam.cz

TŘÍKRÁLOVÉ PROHLÁŠENÍ MNK

V návaznosti na výsledky sčítání obyvatel v České republice v roce 2011, kdy se k moravské národnosti přihlásilo 630 897 obyvatel (z toho 108 423 občanů v kombinaci s českou, slezskou a slovenskou národností, atd.), využíváme petičního práva, práv a svobod, jež jsou součástí Listiny základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku České republiky a předkládáme Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky

ŽÁDOST OBČANŮ MORAVSKÉ NÁRODNOSTI

o zákonné uznání moravské národnosti a o obnovení územní identity Moravy a Moravského Slezska jako evropských historických zemí.

Naši žádost odůvodňujeme následujícími skutečnostmi:

I. Zákonné uznání moravské národnosti.

1. Při sčítání lidu, domů a bytů v České republice v roce 1991 se přihlásilo k moravské národnosti v tehdejší Československu 1 363 313 občanů, v roce 2001 se v Čechách, na Moravě a ve Slezsku k moravské národnosti přihlásilo 380 474 občanů a v roce 2011 se k moravské národnosti přihlásilo 630 897 občanů České republiky. Takže Moravané nevymřeli, existují a stále jich přibývá.
2. V odst. 2, čl. 3 Listiny základních práv a svobod, která je součástí Ústavy České republiky je uvedeno: **„Každý má právo svobodně se rozhodovat o své národnosti. Zakazuje se jakékoliv ovlivňování tohoto rozhodování a všechny způsoby nátlaku směřující k odnárodnění“.**
3. Politické reprezentace Slovenské republiky od vzniku samostatné Slovenské republiky v roce 1993 uznávají na Slovensku mimo jiné národnosti, také národnost českou i moravskou, a tím také svébytnost národa českého i moravského. Všechny národnostní menšiny mají na Slovensku stejná práva i povinnosti.
4. Naopak v České republice je občanům moravské národnosti odmítán jak národní statut, tak i práva národnostní menšiny a jsou považováni za občany většinové společnosti České republiky, což vede k jejich přezírání a k zařazování pod českou národnost, což je zjevným porušením Ústavy České republiky.
5. Dosavadní odmítání existence svébytného moravského národa ze strany představitelů České republiky, falešně a účelově odůvodňované chybějící jazykovou a kulturní

odlišností od národa českého je zpochybnitelné, neboť i když Rakušané mluví německy, jsou přijímáni světovým společenstvím jako samostatný národ. Stejně tak to platí pro Brazilce, kteří nejsou Portugalci a rovněž Argentinec, kteří nejsou Španělé atd.

6. V mezinárodním paktu o občanských a politických právech, který je součástí právního pořádku České republiky se v odst. 1, čl. 1 uvádí: „**Všechny národy mají právo na sebeurčení**“ a v odst. 3, čl. 1 se uvádí: „Státy smluvní Paktu, včetně těch států, které jsou odpovědné za správu nesamostatných a poručenských území, budou podporovat uskutečnění práva na sebeurčení a budou toto právo respektovat v souladu s ustanovením Charty Organizace spojených národů“.
7. Svébytnost moravské národnosti by měla být mimo jiné uznána i novelizací zákona č. 273/2001 Sb., o právech příslušníků národnostních menšin a o změně některých zákonů. Zde, vedle národního společenství občanů české národnosti a národnostních menšin žijících v České republice, by měli být uvedeni i občané národnosti moravské, jako příslušníci svébytného národního společenství. Ve všech prezentovaných údajích o národnostním složení obyvatel České republiky, by vedle počtu občanů české národnosti, měly být uváděny i počty občanů s moravskou národností. Je paradoxem dějin a politického vývoje, že ačkoliv Moravané žijí na daném území více jak tisíc let, nejsou uznáni ani jako národ, ani jako národnostní menšina a probíhá jejich skrytá, zato intenzivní čechizace! (Česká republika, Český rozhlas, Česká televize, Česká akademie věd, České dráhy, čeští reprezentanti, atd. Proč nepoužít výrazy Republika Čechy a Morava, Českomoravská republika, čeští a moravští, či českomoravští sportovci, reprezentanti, atd?).
8. Jako příslušníci svébytného moravského národa žádáme, aby ve školách na Moravě a v Moravském Slezsku se vyučoval dějepis, zeměpis a občanská nauka podle vlastních výukových programů, s důrazem na morálku, vlastenectví a historická specifika Moravy a Moravského Slezska.
9. Rovněž žádáme, aby z regionálních studií České televize a Českého rozhlasu v Brně a v Ostravě byla vytvořena samostatná studia Moravské (Moravskoslezské) televize a Moravského (Moravskoslezského) rozhlasu.
10. Jelikož prosazovaný název Česko je matoucí a poplatný pouze pro území historických Čech (Česka), nelze jej používat pro označení celé republiky, která se skládá ze tří historických zemí – Čech, Moravy a části Slezska, neboť Morava a Slezsko, nejsou v žádném případě Česko! **Proto žádáme a navrhuje přijetí nového názvu pro náš stát – Republika Čechy a Morava (resp. Českomoravská republika).**

II. Obnovení územní identity Moravy a Moravského Slezska.

1. V preambuli Ústavy České republiky je uvedeno: „**My občané České republiky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku**, v čase obnovy samostatného českého státu, věrni všem dobrým tradicím dávné státnosti zemí Koruny české i státnosti československé,....“.
2. V preambuli Smlouvy, mezi čelnými mocnostmi spojenými i sdruženými a nově vznikajícím Československem, podepsané v Saint-Germain-en-Laye dne 10. září

1919, a kterou byla uznána svrchovanost Československa, se uvádí: „*Čelné mocnosti spojené a sdružené ze strany jedné a Československo ze strany druhé, hledíce k tomu, že spojení, které kdysi trvalo mezi bývalým královstvím českým, markrabstvím moravským a velkovévodstvím slezským ze strany jedné a mezi ostatními územími bývalého mocnářství rakousko-uherského ze strany druhé, navždy a zcela přestalo, hledíce k tomu, že národy Čech, Moravy a části Slezska, jakož i národ Slovenska, z vlastní vůle rozhodly se spojit, a že se skutečně spojily trvalým spolkem za tím účelem, aby vytvořily jednotný, svrchovaný a samostatný stát s názvem Československá republika“.* (Pozn. Tehdy si politici nedovolili žádný národ vynechat nebo diskriminovat!).

3. Více jak osm set let bylo území Moravy identifikováno územně samosprávnými útvary, střídavě s více či méně rozsáhlými pravomocemi, ať již jako samosprávné Moravské markrabství v rámci přemyslovských a lucemburských soustátí, rakouského mocnářství, resp. Rakousko-Uherské monarchie nebo jako Moravskoslezská země v Československé republice, a to až do jejího zrušení komunistickým režimem v roce 1949. Paradoxem tzv. „sametové revoluce“ v roce 1989 je, že nově vzniklá vládní garnitura nenašla společnou vůli k obnově zemského zřízení a de facto znovu uzákonila komunistické dělení státu na kraje.

Proto se odvoláváme na platné Usnesení Federálního shromáždění České a Slovenské federativní republiky (ČSFR) č. 212 ze dne 9. května 1990 o obnovení moravsko-slezské samosprávy, které dodnes nebylo naplněno, kde FS ČSFR:

- ***Považuje zrušení Moravskoslezské země od 1. ledna 1949 za akt nespravedlivý a poplatný totalitní byrokraticko-centralistické praxi, za krok, který byl v rozporu s principy demokracie a samosprávy, a který tak podstatně přispěl k deformovanému vývoji československé společnosti.***
- ***Vyslovuje proto pevné přesvědčení, že ústavní uspořádání republiky, které vzejde z jednání svobodně zvolených zákonodárných sborů, tuto nespravedlivost napraví.***
- ***Vyzývá zároveň vládu ČSFR, aby podstatně urychlila vypracování nové daňové soustavy zajišťující samostatný rozvoj obcí, měst a všech svébytných územně správních celků republiky.***

Podobné usnesení a ve stejném duchu přijala dne 15. května 1990 i Česká národní rada.

4. **Proto Moravský národní kongres, o. s. požaduje zákonné obnovení historické územní identity Čech, Moravy a Moravského Slezska, včetně obnovení samosprávných zemských sněmů.** Rovněž navrhuje novelizaci Ústavního zákona č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a novelizaci ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., tj. Ústavy České republiky stanovením skutečnosti, že **Republika Čechy a Morava (Českomoravská republika) je tvořena zeměmi Českou, Moravskou a zemí Moravskoslezskou, které se dělí na okresy a obce.** Naplnila by se tak symbolika státního znaku České

republiky, který je tvořen českým lve, moravskou a slezskou orlicí. Čtvrtým zemským subjektem by bylo hlavní město Praha.

5. K určení území výše uvedených zemí navrhujeme využít územního vymezení České a Moravské církevní provincie, které již po staletí respektují historickou hranici mezi Čechami a Moravou. Moravská země by byla územně ztotožněna se správním působením Arcibiskupství olomouckého (olomoucké diecéze) a Biskupství brněnského (brněnské diecéze) a Moravskoslezská země by byla ztotožněna se správním působením Biskupství ostravsko-opavského (ostravsko-opavské diecéze). Česká země by byla poté tvořena historickým územím Čech, respektive spojeným územím českých církevních diecézí.
6. Moravský národní kongres, o.s. rovněž požaduje novelizaci vládního usnesení č. 707 ze dne 26. října 1998, kterým vláda České republiky rozhodla o vymezení územních statistických jednotek NUTS (La Nomenclature des Unités Territoriales Statistique) na území České republiky. Tímto usnesením byla celá Česká republika zařazena do NUTS I, což je pro naši republiku ekonomicky nevýhodné. Proto Moravský národní kongres navrhuje vytvořit na území České republiky dvě NUTS I – zvlášť pro území Čech a zvlášť pro území Moravy s Moravským Slezskem, což by umožnilo efektivnější čerpání dotací z Evropských fondů.
- 7. Moravský národní kongres, o. s. proto navrhuje zrušení 14 nesystémových krajů v naší republice, které nerespektují historické zemské hranice, které jsou příliš drahé, rozlohou, ekonomickým výnosem i počtem obyvatelstva nevyvážené a podává Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR podnět k zahájení zákonodárního procesu, který by vedl k obnovení zemského samosprávného principu v našem státě.**

Za petiční výbor MNK – zmocněnec petičního výboru – Ing. Josef Pecl, CSc., Nám. Karla IV. č. 24, 628 00 Brno.

Dáno v Brně dne 6. ledna 2014.

Ing. Jiří Kachlík, CSc.
Viceprezident MNK

Ing. Jiří Drápela, Eq.M.
Kancléř MNK

Ing. Josef Pecl, CSc.
Prezident MNK